

Ogłoszenia wszelkiego rodzaju przyjmują się za opłatą od wiersza drobnego (petit) po 8 cent., za każde następne „ 5 „ i należytość stęplową 30 „ za każdorazowe umieszczenie.

TEATRALNY.

Wychodzi w Krakowie 4 razy w tygodniu w dniu przedstawienia teatralnego

Cena prenumeraty miesięcznie 50 c.

Numer pojedynczy kosztuje 5 c.

Prenumeratę przyjmuje Administracja Drukarni „Czasu,” kasa teatralna i księgarnia J. Czecha.

Kraków dnia 1 Stycznia.

We Czwartek po raz drugi *Konfederacji Barscy* Mickiewicza. Rozpocznie *Floryna*, w której wystąpi panna Urbanowicz.

— Coraz liczniejsze a wytrwałe uczęszczanie publiczności do teatru, dozwala przynajmniej nieco polepszać i powiększać personal. W tych dniach przybyło dwóch nowych członków do naszego personalu teatralnego; pan Zakrzewski do operetki na partye tenorowe. Pan Zakrzewski należał dawniej do towarzystwa dramatycznego lwowskiego, gdzie występował w Halce Moniuszki w roli Jonka. Spiewa on także *Tonia* w *Córce Pulku*. Obecnie przybywa z teatru poznańskiego. Do komedij i dramatu przybył zaś na role amantów p. Terekoczy, który już od sześciu lat oddaje się zawodowi dramatycznemu.

— Jutro rozpoczną się próby sceniczne dramatu *Śmierć Wallensteina*, który jak wiadomo, odegrany będzie na benefis p. Rychtera. Próba czytana już miała miejsce przed dwoma tygodniami.

— Co się tyczy benefisów, zarząd przyjął następującą zasadę. Artyści mający zapewnione benefisa, przedstawiają zarządowi sztuki, które chcą grać na benefis. Zarząd zaś albo uznaje, że sztuka kwalifikuje się do przedstawienia, albo też odrzuca ją. W takim wypadku zarząd żąda przedstawienia innej sztuki, lub daje artyście sztukę. Tym sposobem zarząd jest odpowiedzialny za wszystkie sztuki, przedstawiane na benefisa.

TEATRA POLSKIE.

Warszawa. W przeszłym tygodniu grano na obu scenach następujące sztuki:

Życie paryskie — Hamlet — Afrykanka — Serafina — Żaki — Wesele w Ojcowie — Frou-frou — Wesele Figara.

W niedzielę dano na Salach Redutowych pierwszą redutę; o północy przedstawiono na scenie *Rozmaitości* jedno-aktową komedję p. t.: *Gwóźdź w zamku*. W sztuce tej odznacza się znakomitą grą p. Rapacki. Dawano ją w przeszłym roku i u nas.

Wkrótce ukaże się na scenie warszawskiej komedya jedno-aktowa p. t.: *Sanna* z muzyką kompozytora milej muzyczki w *Grzeszkach babuni*.

Tragedya *Fedra*, do której muzykę pisze *St. Moniuszko*, ma być daną po raz pierwszy na benefis pani Modrzejewskiej.

Dramat *Frou-Frou* przeniesiono na scenę *Rozmaitości*.

Lwów. W pierwszy dzień świąt odegrano na scenie lwowskiej wiedeńską lokalną sztukę *Berga* p. t.: *Ostatni Gwardzista narodowy*. Sztuka ta tylko dla Wiedeńczyków może mieć jaki taki interes — niewiem, jak się na niej bawili Lwowianie.

Tarnów. Otrzymaliśmy afisz, z którego dowiadujemy się, że w Tarnowie bawi towarzystwo artystów pod dyrekcją pana Ksawerego Wołowicza. 26 grudnia grano *Zemstę* Fredry. Oprócz dyrektora w roli *Cześnika* i p. Webersfelda (Papkina) reszta nazwisk jest nam obcą. Pani Wołowiczowa, znana na scenie krakowskiej, a która była perłą personalu kobiecego w dyrekcji swego małżonka, wyjechała dla poratowania zdrowia do Włoch. Role jej objęła tymczasowo panna Smolińska, i jak się dowiadujemy od naocznego świadka,

z roli Klary, synowicy Raptusiewicza, wiązała się nadspodziewanie. Brak p. Wołowiczowej przeciw czuć się daje z każdym przedstawieniem i dyrekcya teatru w Tarnowie zmuszoną się widzi, pobyt jej w Wenecyi skrócić.

TEATRA ZAGRANICZNE.

Wiedeń. W teatrze an der Wien dawano po raz pierwszy nową komedję *L. Grubera* „Der Meineidbauer“, w teatrze Strampfera fraszkę *Gottslebena* „Auf der Polizei“, zaś w teatrze na Josefstadt przygotowują nową 6-aktową posę z nowymi dekoracyami p. t.: „Unser Vaterland“. W Burgu pierwsze przedstawienie dramatu *Weilena* „Der neue Achilles“ miało średnie powodzenie. W tymże teatrze przygotowują konkursową komedję *Gassmana* „Schwabenstreiche“ i 4-aktową komedję *Wicherta* „Ein Schritt vom Wege“.

Berlin. *Wolfgang Müller von Königswinter* ukończył tragedję w 5 aktach, p. t.: „In Acht und Bann“, opartą na polityczno-religijnych sporach w wiekach średnich. *Roderich Benedix* napisał nową bluetkę „Weihnacht im Felde“, zaś *Albert Träger* przesłał scenom nadwornym w Berlinie i Weimarze komedję p. t.: „Eine Stunde nach der Hochzeit“, która została przyjęta. W teatrze Victoria dawano tragedję *Herscha* „Der Schmied von Hamburg“ która tu równie jak na prowincyi, nie znalazła powodzenia. Intendent nadwornych pruskich teatrów, *baron von Hülssen*, zawiadomił artystów, że płace ich z Nowym Rokiem będą podwyższone.

ROZMAITOŚCI.

— Słynna z wielkiego niegdyś talentu i piękności artystka dramatyczna *Karolina Bauer* ogłosiła drukiem swoje pamiętniki, dotyczące stosunków scenicznych za jej czasów (1824—1844). Nader interesująca ta książka nosi tytuł: „Aus meinem Bühnenleben“.

— Podczas przedstawienia „Petit Faust“ w małym teatrzyku francuzkiem w Moskwie, śpiewacy parodyowali niemieckie narodowe pieśni, a szczególnie „Die Wacht am Rhein“. Znajdujący się widzowie niemieccy zrobili kontre-demonstracyę, lecz policya usunęła ich natychmiast ze sali.

— Dnia 17 b. m. odbyło się Gratz pierwsze posiedzenie stowarzyszenia styryjskich autorów dramatycznych. Prezesem obrany został redaktor „Gratzer Zeitung“ *M. E. Pilcz*, honorowe prezydentostwo przyjął hr. *Antoni Auersperg*, znany pod pseudonimem Anastazego Grün.

— Dyrektor teatru w Toruniu *Blattner*, umarł 9go b. m.

— *Teresa Hennes*, 9-letnia córka znanego kompozytora Aloizego Hennes z Wiesbadenu, występuje z publicznymi koncertami na fortepianie w wielu miastach północnych i środkowych Niemiec; powodzenie jakiego, doznaje, znajduje wielki rozgłos w niemieckim dziennikarstwie.

— *Teodor Gassmann*, utalentowany dziennikarz i krytyk, znany szerszej publiczności z konkursowej komedji „Schwabenstreiche“, urodzony 1828 r. w Brunświku, umarł 2go grudnia b. r. w Hamburgu.

— Księgarnia *Baumgartnera* w Lipsku przedsięwzięła wydawnictwo dziesięcioletniej

pracy Henryka Köhlera dotyczącej wizerunków najznakomitszych dzieł architektury włoskiej od 5go do 16go wieku. Wydawnictwo składać się będzie z 6 seryj, każda po 2 polichroniczne obrazy. Serya Isha obejmująca: „Interno della Stanza camera della Segnatura in Roma“ i „Interno di San Pietro“ wyszła przed kilku dniami, serya 2ga ukaże się z początkiem przyszłego roku.

— Nakładem *J. G. Webera* w Lipsku wyszła interesująca książka *Henryka Laubego* p. t. „Das Norddeutsche Theater“.

Podawszy swego czasu wiadomość o śmierci *Hermana Hendrichsa* głośnego w Europie i Ameryce artysty nadwornej sceny w Berlinie a w końcu dyrektora teatru Victoria, notujemy dziś kilka dat z jego życia. Urodzony 17 Października 1809 r. w Kolonii, syn podrzędnego urzędnika poczt *ks. Thurn i Taxis* oddany był przez ojca do szkół we Frankfurcie nad Menem, a po ukończeniu tychże, na naukę do handlu bławatnego. Zawód ten niepodobał się młodemu chłopcu, który już za czasów szkolnych nosił się myślą zostania artystą. Każden zaoszczędzony grosz składał na kupno biletu teatralnego i chwycił się każdej sposobności, aby brać udział w przedstawieniach amatorskich po prywatnych domach.

Na jednym z takich przedstawień obecny intendent nadwornego teatru w Darmstadt p. *Küstner* uderzony poprawną deklamacyą i piękną postawą młodego Hendrichsa zawarował go do swego towarzystwa i uwięził do stolicy książęcej Hessyi.

Dnia 12 czerwca 1831 r. wystąpił 22-letni Hendrichs w roli *Kośińskiego* znanej tragedji Schillera „Zbójcy“. W jesieni tegoż roku zaproszony został na gościnne występy do Frankfurtu, a po szczęśliwym debiucie w roli *Durwarda* w dramacie *Auffenberga* „Ludwik XI w Péronne“ zaliczony został w poczet stałych artystów sceny Frankfurckiej, na której grywał z wielkim powodzeniem do r. 1840. W roku tym, goniąc za sławą, udał się do Berlina, gdzie po świetnych występach jako książę w tragedji *Lesinga* „Emilia Galotti“ jako *Clavigo* w dramacie *Goetego* i jako *Hans Sachs* w dramacie tegoż imienia *Deinhardsteina* został stale zaangażowany. Nieporozumienia jednak z kolegami a głównie z intendentem królewskich teatrów hr. *Redern*, zmusiły go przenieść się do Hamburga. gdzie zostawał do 1844 r. W tym czasie objął Intendenturę dawny przyjaciel i protektor Hendrichsa *Küstner*, który go natychmiast przywołał i zakontraktował na lat 20 do ról bohaterów tragicznych i pierwszych kochanków za znaczną bardzo pensją. W peryodzie tych lat t. j. do 1864 r. doszedł Hendrichs do kulminacyjnego punktu rozgłosu i sławy. Publiczność i dwór obsypywali go wyjątkowymi względami i bogatymi dary. Przy odnawianiu kontraktu w r. 1864 zrażony znanym nietaktem nowego Intendenta *barona Hülssen* opuścił Hendrichs scenę nadworną i występował jako gość, w rozmaitych teatrach całych Niemiec i w Ameryce, krótko zaś przed śmiercią, która nastąpiła 2go listopada p. r. objął dyrekcją teatru Victoria w Berlinie. Specyalnością Hendrichsa były role bohaterów średniowiecznych. Jako *Götz von Berlichingen*, jako *Otto von Wittelsbach*, jako książę *Albrecht* lub *Wilhelm Tell* nie miał sobie równego. Niemcy stracili w nim najznakomitszego narodowego tragika, a świat wielkiego artystę.

Z zawieszeniem abonamentu.

Nr. porządkowy 41.

TEATR KRAKOWSKI.

W Poniedziałek dnia 1^{go} Stycznia 1872 r.

Po raz pierwszy:

2 akta dramatu po francuzku przez Adama Mićkiewicza napisane, a oddane wierszem na język polski przez T. Olizarowskiego.

KONFEDERACI BARSCY

OSOBY

Wojewoda — — —	Pan Zboński.	Burmistrz miasta Krakowa	Pan Zamojski.
Hrabina, córka Wojewody	Pani Hoffman.	Miecznik — — —	Pan Eker.
Hrabia Adolf, syn Woj. wody,		Szlachcic — — —	Pan Lidke.
brat hrabiny — —	Pan Holtzman.	Zbroja, nadzorca lasów kró-	
G. nerał Gubernator — —	Pan Skąpski.	lewskich — — —	Pan Siedlecki.
Kazimierz Pułaski — —	Pan Benda.	Seid / Tatarzy ze służby	Pan Bogucki.
Don Choisy, Oficer francuzki	Pan Marzeński.	Jussuf \ Wojewody	Pan Pichor.
Ojciec Marek — — —	Pan Ładnowski Bol.	Oficer — — —	Pan Błoński.
Doktór, Agent dyplomatyczny		Dworzanin — — —	Pan Glikson.
moskiewski — — —	Pan Fiszer.	Lokaj 1. — — —	Pan Nowakowski.
Starosta — — —	Pan Ładnowski Al.	Lokaj 2. — — —	Pan Szmorliński.
Staroscina — — —	Pani Wolska.		

Górale Karpaccy — Strzelcy królewscy — Żołnierze francuzcy — Kozaki — Panie.

Rz. cz dzieje się w Krakowie i w okolicach 1772 r.

Nastąpi

Obrazek ludowy w 1 akcie ze śpiewkami okolicznościowymi oryginalnie napisany przez Wl. L. Anczyca.

ŁOBZOWIANIE

OSOBY:

Hrabia — — —	Pan Lidke.	Marysia — — —	Panna Wyszowska M.
Szymon Brzostek, radny wsi		Różia — — —	Pani Pichorowa.
Łobzowa — — —	Pan Ładnowski A.	Franusia — — —	Panna Wyszowska St.
Zosia, jego wnuczka — —	Panna Ćwiklińska.	Salka — — —	Panna Ekel.
Paweł Brózda, włościanin	Pan Bogucki.	Małgosia — — —	Panna Krasnopolska.
Magdalena, jego żona —	Pani Ekerowa.	Bartek — — —	Pan Błoński.
Tomek, ich syn — —	Pan Zamojski.	Walek — — —	Pan Pichor.
Kuba, jego przyjaciel —	Pan Siedlecki.	Michał — — —	Pan Glikson.
Stanisław — — —	Pan Nowakowski.	Protazy, pisarz pokątny	Pan Eker.
Kasia, pierwsza druchna —	Panna Kwiecińska.		
Magdusia, druchna — —	Panna Baumann W.		

Scena w Łobzowie.

Cena miejsc zwyczajna. — Początek o godzinie 7.